

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. D. Henr. Harphii Theologi Ervditiss. Ordinis
Minorvm, Ac Rervm Divinarvm Contemplatoris eximij.
Theologiæ Mysticæ Libri Tres**

Henricus <Herpius>

Coloniæ, 1611

De altero pede contemplationis quo anima graditur ad Deum: cogitationes
quænam in memoria locum habeant. Cap. XXXV.

urn:nbn:de:hbz:466:1-37362

magis continuè. Ipse ad eò eleuat animum, vt suspensus maneat supra omnem multiplicatam & sollicitudinem, supra omnem distractionem & inquietudinem, & supra omnem naturalem passionem, puta inordinatum amorem, odium, vanam spem & timorem, vanam læticiã & tristitiam, similiter supra omnem prosperitatem & aduersitatem, honorem & confusionem, & ita in omnibus, quæ accidere possunt, suspensus manet supra omnem inordinationem, voluntate totaliter vnitus & transfusus in beneplacitum Dei, licet modicam indispositionem sentire posset in inferiori homine, quæ tamen citò perit. Hic itaq; amor hominem citissimè, facillimè, & perfectissimè Deo vnit & assimilat, quâdo debite exercitatur: & ideo lætificat Deum & Sanctos eius, sicut in Psalterio scriptum est: *Fluminis, (hoc est, amoris) impetus lætificat ciuitatem Dei: sanctificauit tabernaculum suum altissimus, plenitudine scientiæ licet gratiarum.*

Mal. 45.

De altero pede contemplationis, quo anima graditur ad Deum: cogitationes quænam in memoria locum habeant.

Cap. XXXV.

NVnc procedendum ad præparandam alteram viam, seu alterum pedem contemplationis, id est, virtutem intellectuã. Hac præparatio perficitur, cum tres superiores potentia (quæ appellantur vires intellectuæ, vel etiam spiritus hominis) bene ordinatæ fuerint, quia secundum illas dicitur anima spiritus. Primò ergo oportet memoriã præparari, ita quòd in se non permittat hærere aut figi vllas cogitationes, quæ hominem deorsum trahere possunt, ad inferiores scilicet animæ vires, id est, vim concupiscibilem, irascibilem, aut inferiorem rationalem: hoc est, oportet, vt caueat sibi ab omni impressione cogitationum, quæ trahere possunt ad inordinatas affectiones, cuiuscunque infra Deum existentis, quantumcunque nobile, sanctum, aut vtile in se esse videatur: quia inordinatio affectionis illud pro tunc reddit inutile, imò nociuum. Similiter à cogitationibus, quæ trahere possunt ad iracundiam, inuidiam, amaritudinem, aut murmurationem, detractionem, & similia, quæ dulcedinem spiritus inficiunt: & etiam ab omnibus cogitationibus, in quibus ratio nimis occupatur, cum exterioribus rebus, licet in se mala non sint. Sed semper seruare debet memoriã suã liberã, inoccupatã, & otiosã ab omni impressione imaginum & cogitationum quocunque modo

Memoria
qui præpara-
reuec.

Bbbb

inci-

Cor quomodo erigendum ad Deum.

incidentium, quæ non profunt ad amorosum influxum in Deum, & per hoc omnes potentias animæ suæ optimè seruabit re collectas, Deoque coniunget. Pro isto quoque obtinendo non est melius consilium, quam vt assuescat sedule cor suum erigere in Deum amorosa effluenti affectione, & breuibus ignicis orationculis, prout supra tactum est. Quia candela recenter extincta, quamdiu fumigat, potest citius reuincendi, si teneatur, etiam à longinquo, sub alia candela ardente, & fumus eius tangat flammam candelæ ardentis: quia tunc flamma descendens, incendit etiam candelam ipsam fumigantem. Ita pariformiter sic in anima sæpe se erigente per amorosum effluxum in Deum: quia quàm citò se mouet ad Deum, descendit in eam flamma diuini amoris, per quam allicitur Deo semper in hæreare amorosis aspirationibus: & istud seruat cor adeò liberum, vt nullæ in ipso imagines possint figi aut hæreare, sicuti postea latius audiemus.

Intellectus quomodo purificetur. Cap. XX XVI.

Psal. 138.

Intellectus quibus purificetur.

Secundò oportet intellectum præparari, & debite ordinari ad operandum in intellectuali lumine diuinæ claritatis. Ad hanc autem præparationem non tantum requiritur puritas, quæ acquiritur per lachrymas & gemitus oculum lauantes, & mundantes, sicut Dauid dicit: *Lauabo per singulas noctes lectum meum*, hoc est, mundabo cor meum, quo Deus cernitur, *lachrymis meis* ab omnibus peccatis meis: (quia alias non posset congruè, vel debite recipere influxum diuinæ claritatis, sicut speculum humanam faciem clarè non recipit, cum fuerit anhelitu alicuius, aut aliunde obtenebratum: sed oportet ipsum etiam esse parum, in hoc videlicet, quod in sua contemplatione nulla curiositas, præsumptio nouitatum, aut etiam vanitas, vel infructuositas lateat, sicut contingit, quando exercitium vitæ contemplatiuæ in solo intellectu sit, & affectio ibi opus suum non habet, puta excitationis diuini amoris, propriæ emendationis, & præcipuè mortificationis sui ipsius: sed aliud obiectum habet in eam excitantem, scilicet curiositatem, & similia. Præterea, vt potentia intellectiua debite præparetur, & apta efficiatur, oportet, vt in prima irradiatione diuinæ gratiæ, & claritatis, aut veritatis, ad seipsam se cõuertat, vt sciat, si omnia idonea facta sint in se, ad recipiendam nobilem illam internam operationem Dei. De hoc dicit Bernardus super Cantica sermone octogesimo quinto: *Cum veritas in mente fulget, & mens in veritate se videt, in nullo conscia sibi.*